

Bazı kelimeler dokunulmaz oluyorlar. Şehir meydanlarının ortasına dikilmiş koca lider heykelleri gibiler. Kimse onlara dokunmuyor, seyrederek önünden geçip gidiyorsun ya da çoğu zaman orada olduğunu bile unutuyorsun. Ekoloji ve Demokrasi son yılların iki heykeli. Demokrasi zaten oradaydı aslında. Faşist generaller bile hep demokrasiyi kurtardılar, demokrasi inşa ettiler ve demokrasi korudular. Demokrasi adına ülkeler bombalandı. -Gözümün önünden hiçbir zaman gitmiyor, Hiroşima ve Nagazaki'ye atılacak bombalarıyla havalanacak uçakların görüntüsü. Üstüne isim yazmışlardı sempatik görünüşlü pilotları. Dünya demokrasisini kurtarmak için görkemle süzülen uçakların altında atıldılar evlerin, sokakların ve tabii ki insanların üstüne ve eminim ki hepiniz biliyorsunuz ve hatırlıyorsunuzdur; o atom bombasının patladıktan sonra gökyüzüne yükselme görüntüsünü. İşte o demokrasiydi ve küçük kızlar ve yanan saçları...

Kütahya'da siyanür barajı çökmek üzere.

Şimdi bunun yanına bir de Ekoloji heykeli yerleşti. Nükleer santral yapanlar bile ekolojiyi korumak için yaptıklarından bahsediyorlar. Bürokratlar çevre koruma raporları hazırlıyor ya da bunu nasıl aşabileceklerini düşünüyorlar. Otobanların iki şeridi arasına her sene ölen zavallı çam fidanları diken eski belediye başkanı çıkışlı başbakanlar bile kendilerini çevreci ilan ediyor. Herkes ekoloji yanlısı ama herkes. Plastik ev kaplamacıları yani evlerinizin etrafını kanser kaplayanlar, son solugunu kesenler ve plastik pencere doğramacıları, ağaç kesmiyoruz diye ekolojistiz diyorlar. Naylon torba üreticileri, plastik yılbaşı çamı mucitleri herkes eko sevicisi.

Kütahya'da siyanür barajı çökmek üzere.

Çevre bakanları var Ekoloji bekçileri. İşleri böyle krizlerde yalan söylemek. Çernobil patladığında televizyonlarda radyasyonlu çayları içerek poz veriyorlardı. Arkadaşımız Kazım Koyuncu ölürken ve bütün Karadeniz bugün hala kanserden kırılırken çaylarını yudumluyorlardır mutlaka, eğer kendileri de kanserden ölmedilerse. İtidal tavsiye edicileri onlar. Telaşlanmayın sakın bakın ekoloji ve demokrasi dimdik ayakta.

Kütahya'da siyanür barajı çökmek üzere.

Gümüş fiyatları iki katına çıktı. Üretimi artırdık. Ülkemiz geliyor. Eti madencilik işletmesi adından belli devlet satmış karsız diye, bak ne güzel kar ediyor şimdi. Daha çok gümüş üreteceğiz. Siyanür derelerimiz, iki koca heykelin, ekoloji ve demokrasinin önünden akıp gidecek. Parlayan cesetlerimiz olacak. Gümüşlenecek bütün Anadolu. Nerede altın madeni savunucuları? Onlar da dahil olsun bu curcunaya. Onlar da karları aşkına siyanüre bulasınlar bütün aziz vatani. Altın gondollarla, fener alaylarıyla, bin atlı coşkusuyla geçelim heykellerin önünden cehennemin dibine.

Kütahya'da siyanür barajı çökmek üzere.

Ekoloji ve Demokrasi. Kelimeler artık gülünç olmaktan başka bir işe yaramıyor. Bize tahsis edilen köşelerde yazdıklarımız, kürsülerde konuştuklarımız, müsaade ettikleri meydanlarda bağırıp çağırdığımız gösteriler hepsi gülünç.

Kütahya'da siyanür barajı çökmek üzere.

Lorca'nın şiiri vardı; "Ana ana gümüş olmak istiyorum. Gümüş olmak istiyorum. Oğul oğul çok üşürsün sonra. Çok üşürsün sonra."

Ölüyoruz farkında mısınız?

Kaynak : Emekdünyası – 12 Mayıs 2011